

Henryk Bogacki

"Die Dissertationen der
katholisch-theologischen Fakultät der
Universität Wien 1831-1965 :
Alphabetisches Verzeichnis", Franz
Loidl, Wien 1969 : [recenzja]

Collectanea Theologica 40/3, 178

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

procent członków Kościoła rzymskokatolickiego, lecz przeżywa w sposób wyjątkowo głęboki współczesne problemy i otwarcie poszukuje ich rozwiązań. W ten sposób Holandia służy swymi doświadczeniami całemu Kościołowi.

Pierwsza sesja synodu pastoralnego w styczniu 1968 r. obradowała nad zagadnieniem władzy i jej sprawowania w Kościele. Przedmiotem drugiej w kwietniu 1968 r. była pomoc krajom rozwijającym się oraz misje. Wreszcie w styczniu 1969 r. trzecia sesja wysunęła na pierwszy plan zagadnienia moralne. Podstawą dla obrad stały się raporty odpowiednich komisji na temat moralnej postawy chrześcijanina w świecie, małżeństwa i rodziny oraz włączania młodzieży w życie Kościoła.

E. Kleine kontynuując cykl swych książek poświęconych sesjom synodu¹, relacjonuje obecnie przebieg trzeciej sesji. Po przedstawieniu sytuacji Kościoła holenderskiego w r. 1968 autor podaje zasadniczą treść wspomnianych trzech raportów, co stanowi podstawową część książki (s. 35—182). Czytelnicy rozmaicie oceniają poglądy wyrażone w owych raportach, które mogą posłużyć jako ilustracja do twierdzenia episkopatu holenderskiego zawartego w wielkopostnym liście pasterskim z r. 1968: „Odnowa nie jest możliwa bez zamieszania i niepewności”. Raporty są owocem współczesnych dyskusji nad problematyką teologicznomoralną i dotyczą jej najważniejszych punktów.

Holandia nadal przoduje w wewnątrzkościelnych przemianach. Zadziwia otwarte i szczerze dyskutowanie kwestii przemilczanych w innych krajach. Debaty wokół holenderskiego synodu pastoralnego powinny stanowić przygotowanie i oswajanie z zagadnieniami, jakie stopniowo rodzą się także w innych Kościołach.

Ks. Henryk Bogacki SJ, Warszawa

FRANZ LOIDL, *Die Dissertationen der katholisch—theologischen Fakultät der Universität Wien 1831—1965. Alphabetisches Verzeichnis*, Wien 1969, Verlag Herder, s. 106 (*Wiener Beiträge zur Theologie* t. 25).

Zestawienie tytułów rozpraw doktorskich katolickiego wydziału teologicznego w Wiedniu obejmuje okres od r. 1831 po r. 1965. Przed rokiem 1831 doktoranci nie przygotowywali dysertacji, lecz tylko tezy do publicznej obrony. Od r. 1966 natomiast publikuje się w Austrii tytuły wszystkich rozpraw doktorskich.

Wydział wiedeński posiada w swej bibliotece egzemplarze niemal wszystkich dysertacji. Przez cały wiek XIX pisano je ręcznie, w latach 1907—1937 występują obok siebie rękopisy i maszynopisy, a dopiero potem rękopisy zanikają. Zestawienie nie zawiera informacji, które z rozpraw zostały w całości lub częściowo ogłoszone drukiem.

Loidl ułożył wykaz alfabetycznie według nazwisk autorów. Czytelnik zyskałby jednak znacznie lepszy wgląd w działalność wydziału wiedeńskiego, gdyby podstawowa lista podawała tematy rozpraw w układzie chronologicznym, a dopiero na końcu alfabetyczny indeks nazwisk autorów.

Nazwiska pochodzą z całego terenu Austro-Węgier. Uderza duża ilość nazwisk węgierskich, lecz nie brakuje słowiańskich, a wśród nich wiele polskich.

Ks. Henryk Bogacki SJ, Warszawa

¹ E. Kleine, *Autorität im Kreuzfeuer. Aspekte des holländischen Pastoralkonzils*, Essen 1968 (por. *Collectanea Theologica* 39/1969/z. 4, 128 n); tenże, *Welt zwischen Hunger und Heil. Ein Bericht über die II. Plenarsitzung des Pastoralkonzils der niederländischen Kirche*, München 1968 (por. *Collectanea Theologica* 39/1969/z. 4, 129 n).